

...προσπελαστική ζώνη του Περάματος
...μαζικής σφαγής εργατών.
...Friendshipgas, ένα μπουντρούμι με μια και
...διαφυγής, σημειώνεται **πυρκαγιά**, θερμίζοντας με φρικτό
...εργάτες που βρίσκονταν εκείνη την ώρα μέσα.
...Οσοι ξέφυγαν από τη φωτιά, δεν γλίτωσαν από την Ασφυξία.
...Κυβέρνηση, κόμματα, εισαγγελείς, πολιτικές ηγεσίες, εργατοπατέρες και πολλοί
...άλλοι θεσμικοί παράγοντες δήλωναν κατηγορηματικά στις πολύωρες θεαματικές
...παραστάσεις κατευνασμού από τα ΜΜΕ πως "το μαχαίρι θα φτάσει στο κόκκαλο".

Πέμπτη, 12 Φλεβάρη 2009.

Η ώρα του πορίσματος.

Οι τρεις πραγματογνώμονες παραδίδουν τα επίσημα συμπεράσματα των ερευνών τους: υπεύθυνοι για τη μαζική αυτή εξόντωση είναι οι ίδιοι οι εργάτες, καθώς δικές τους παραλείψεις οδήγησαν στην πυρκαγιά. Ο μοναδικός επιζών της τραγωδίας, αυτός που κατάφερε να διαφύγει τον βέβαιο θάνατο, θα φορτωθεί με κατηγορίες.

Σιωπή για το δεξαμενόπλοιο-φυλακή. Σιωπή για τις καταπεστικές και αφόρητες συνθήκες εργασίας που έχουν θεσπιστεί, όπως και τον εργολάβο και τους υπεργολάβους. Σιωπή για τους εφοπλιστές και τους πλοιοκτήτες. Σιωπή για τα αρμόδια υπουργεία, τους ελεγκτές, τους μπάτσους, τους λιμενικούς που εθελουφλούν μπροστά στα κολαστήρια της Ν/Ζώνης. "Το μαχαίρι έφτασε στο κόκκαλο...των νεκρών".

Ηλίας, Παναγιώτης, Παύλος, Κώστας, Φλωράν, Ασούκ, Γιάννης, Ρομουάντο. Για να μην ξεχνάμε, αυτά είναι τα ονόματα των ανθρώπων που κάρκιναν ζωντανοί τον περσινό Ιούλη μέσα στο σαπιοκάραβο Friendship Gas. Οι 8 νεκροί που τελικά ανασύρθηκαν είναι αυτοί που είχαν κάποιους να τους αναζητήσουν, αυτοί που "φαίνονται". Μεταξύ τους παραμένει άγνωστος ο αριθμός των "αόρατων", των μεταναστών χωρίς χαρτιά, των πλέον ευάλωτων... Χωρίς τη φασαρία των συνηθισμένων εκρήξεων που μαζί με τα αμπάρια των γκαζάδικων ταραίζουν και το Πέραμα κάθε λίγο και λιγάκι, αφήνοντας, όταν πέφτει ο κουρνιαχτός, νεκρούς και βαριά τραυματισμένους εργάτες. Αυτή τη φορά ήταν μια πυρκαγιά μέσα σε στενούς σωλήνες στα έγκατα ενός πλωτού φέρετρου χωρίς εξόδους διαφυγής, χωρίς κανένα μέτρο ασφαλείας, χωρίς καμιά άμυνα στη νομοτελειακή επιπολαιότητα των "υπευθύνων".

Κοντολογίς, οι κάθε λογής "υπεύθυνοι" της τραγωδίας βρίσκονταν την ίδια ώρα στα γραφεία ή τις μεζονέτες τους κάπου στα πολυτελή προάστια, μακριά από το κάθε Πέραμα. Όπως και για κάθε τραγωδία στη Ν/ Ζώνη, εδώ και χρόνια, όλοι γνωρίζουν ότι οι δολοφόνοι είναι εφοπλιστές, εργολάβοι και υπερεργολάβοι, λαμόγια από τις επιτροπές ελέγχων. Μια ομάδα μεγάλων συμφερόντων, ένα δίκτυο διαπλεκόμενων που εκβιάζει με τον πιο χυδαίο τρόπο τον θάνασιμο τζόγο του μεροκάματου στη Ζώνη με τα προσχήματα του "ανταγωνισμού" και της "αναδουλειάς" για να εξυπηρετήσει την επιθετική του απληστία.

Όπως είναι λογικό, για κάθε καπιταλισμό που σέβεται τον εαυτό του, το κράτος είναι φρουρός αυτής της χυδαιότητας. Η νομοθεσία της συγκάλυψης, η ιδεολογία της ιδιωτικοποίησης και η ηθική της εργασιακής βαρβαρότητας προβάλλονται στη Ν/ Ζώνη, η οποία αποτελεί και τον προμαχώνα της ελληνικής βιομηχανίας, με τον πιο αιματηρό και δολοφονικό τρόπο. Το πόρισμα των εμπειρογνομώνων που ανακοινώθηκε πρόσφατα και χρεώνει την ειδική δολοφονία των 8 εργατών στους ίδιους τους εργάτες δεν είναι παρά απλή επιβεβαίωση του κρατικού κυνισμού απέναντι στους εργαζόμενους, δεν είναι παρά κρατικές ασκήσεις εμπέδωσης υποταγής, ήττας και μοιρολατρίας προς τους υπηκόους.

Η κοινωνία του Περάματος έχει κουραστεί να περιμένει ποιά πόρτα θα χτυπήσει η τραγωδία την επόμενη φορά. Οι γειτονιές του Πειραιά, το Κερατσίνι, η Νίκαια, το Αιγάλεω, η Σαλαμίνα, ο Κορυδαλλός μοιράζονται την ίδια μοίρα. Πολλοί εργάτες από αυτές τις συνοικίες απασχολούνται σε υπερεργολαβίες ως ειδικευμένοι και ανειδίκευτοι στη Ζώνη. Οι νεκροί συνάδελφοι χάνονται μέσα στην γενικευμένη αδιαφορία, εξοστρακίζονται από την κοινωνική ζωή με τις τεχνικές της επιτηδευμένης λήθης των μονόστηλων και των άθλιων τηλεοπτικών καναλιών.

Οι όποιοι εργατικοί αγώνες έχουν εξελιχθεί στην Ν/ Ζώνη απ' ό,τι φαίνεται εκ του αποτελέσματος δεν δημιουργούν κανένα πραγματικό ανάχωμα σ' αυτήν την αθλιότητα. Τα σωματεία, όντας κομματικά παραμάγαζα, προβάλλουν τις πραγματικές λύσεις των προβλημάτων σε ένα σοσιαλιστικό υπερπέραν αφήνοντας στο παρόν θλιβερά αιτήματα για θεσμικά μπαλώματα. Η μαχητική ρητορεία, άσφαιρη μέσα στα χρόνια, χαρίζει χαμόγελα και αδιαφορία στην εργοδοσία και ηττοπάθεια στους εργαζόμενους. Η μαζικότητα των σωματείων εξασφαλίζεται με τις πελατειακές σχέσεις διαμορφώνοντας έτσι ένα συνδικαλιστικό κίνημα που συνδιαλέγεται με τα δίκτυα των διαπλεκόμενων και καθίσταται ανίκανο να εμποδίσει τα διαρκή εγκλήματα στη Ν/ Ζώνη.

Η δολοφονία των 8 εργατών πρέπει να είναι η τελευταία τραγωδία στο Πέραμα. Η τραγωδία του Ιούλη 2008 πρέπει να είναι το οριστικό τέλος για το θανάσιμο τζόγο των εργατών που επωμίζονται τις αποτυχίες των αφεντικών τους όταν αυτοί τζογάρουν στα χρηματιστήρια. Η κοινωνική αντίσταση στη Ν/ Ζώνη, στο Πέραμα, στις τριγύρω γειτονιές πρέπει να απαλλαγεί από κάθε ψευτορεαλιστικό και γραφειοκρατικό βαρίδι του παρελθόντος. Ο Δεκέμβρης που πέρασε έδειξε σε όλους τον τρόπο που απαντιούνται οι δολοφονίες των αφεντικών, τα χυδαία πορίσματα των δικαστικών υπαλλήλων και η προσβλητική βία των ένστολων συμμοριών.

Ακηδεμόνευτη, αυτοοργανωμένη, αλληλέγγυα και αποφασιστική δράση στους δρόμους είναι αυτό που θα δημιουργήσει το πραγματικό ανάχωμα ενάντια στη λεηλασία της ζωής μας, στους θανάσιμους εκβιασμούς, στη γενικευμένη πττοπάθεια και μοιρολατρία.

Ηλίας, Παναγιώτης, Παύλος, Κώστας, Φλωράν, Ασούκ, Γιάννης, Ρομουάντο

Η σιωπή και η λήθη είναι για τα μουσεία της πολιτικής και κοινωνικής χειραγώγησης.

Ο αγώνας για την ελευθερία, την αξιοπρέπεια και την αλληλεγγύη είναι ήδη στους δρόμους!

ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΑΜΑ

“Έτσι είναι εδώ το μεροκάματο, παίζεις με το θάνατο”

Ξέρεις το αρρωστημένο παιχνίδι θανάτου με το περιστροφικό. Πατάς τη σκανδάλη και αν η σφαίρα είναι σε άλλη θαλάμη κερδίζεις το στοίχημα. Έτσι είναι εδώ. Μπαίνεις στην επισκευή και αν οι υπεύθυνοι έχουν κάνει free gas, αν έχουν ανοίξει εξόδους κινδύνου και εξαερισμούς, κερδίζεις τα 60 ευρώ, αν όχι όμως τότε... έχασες, όχι όμως 60 ευρώ αλλά... την ίδια σου τη ζωή.

“Καθόμουν στην καντίνα πίνοντας καφέ και έβλεπα τους συναδέλφους μου να κάνουν το σταυρό τους, μπαίνοντας να δουλέψουν σε μια ακόμη επισκευή. Σταυροκοπούντουσαν όλοι ανεξαιρέτως, νεαροί και μεγαλύτεροι, παλιοί και νέοι, θρησκευόμενοι και άθρησκοι”

Ζώ από τύχη, λόγω μιας σοβαρής δηλητηρίασης που έπαθα δυο μέρες πριν το ατύχημα του Ιουλίου και αναγκάστηκα να μείνω σπίτι. Ο μάστοράς μου με καθπούχασε και μου είπε ότι ο εργολάβος βρήκε έναν μετανάστη χωρίς χαρτιά για να πάρει τη θέση μου. Και μου ευχήθηκε περαστικά... Δυο μέρες μετά συγκλονίστηκα από τα μαντάτα της πυρκαγιάς. Το απόγευμα έμαθα ότι ο μάστοράς μου ήταν νεκρός, τον κατάπνεν οι δολοφονικές φλόγες που εξαπέλυσαν τα καθάρματα. Και ο μετανάστης; Στο σημείο που δούλευαν δεν μπορούσε να σωθεί κανείς. Πάει κι αυτός;

Οκτώ οι νεκροί, σύμφωνα με τις επίσημες πηγές στο Πέραμα. Όλοι δηλωμένοι εργάτες. Μόλις μάθαμε για άλλον ένα. Αδήλωτο αυτή τη φορά. Εννιά δηλαδή. Άραγε δούλευαν άλλοι αδήλωτοι σε αυτό το καράβι; Προφανώς ναι. Άλλωστε δεν είναι τυχαίες οι εικασίες εργαζομένων της Ζώνης, που καταγγέλλουν αριθμό νεκρών πιθανά μεγαλύτερο από είκοσι, δηλώνοντας με σιγουριά ότι στη ζώνη εργάζεται μεγάλος αριθμός μεταναστών χωρίς χαρτιά. Εμείς είμαστε πλέον σίγουροι για οκτώ δολοφονημένους εργάτες κι έναν αδήλωτο. Εννιά τα βέβαια θύματα της πλέον σφαγιαστικής, την τελευταία εικοσαετία, δολοφονικής επίθεσης των κάθε είδους αφεντικών στη Ζώνη Περάματος.

“Μου πρότειναν κι εμένα φίλε μου να δουλέψω στο friendshipgas και μάλιστα με λίγο μεγαλύτερο μεροκάματο για να με δελεάσουν. Δεν πήγα όμως. Τα ξέρω αυτά τα καράβια. Είναι παγίδες, έτσι και συμβεί το παραμικρό εγκλωβίζεσαι και δύσκολα γλιτώνεις. Υπάρχουν όμως και συνάδελφοι με άλλες ανάγκες. Εγώ δεν έχω οικογένεια, μπορώ να αρνηθώ. Άλλοι δεν έχουν αυτή την πολυτέλεια, έχουν άμεση ανάγκη από μεροκάματο ακόμη και με τέτοιο ρίσκο. Όλοι ήξεραν που πήγαιναν. Φυσικά, ήξερε και το συνδικάτο...”

συνέντευξη εξεγερμένων

από Πέραμα, Κερατσίνι, Δραπετσώνα, Σαλαμίνα, Νίκαια, Αιγάλεω